

suam regionem crudelitatis poenam luctus
concessit. Nec levior per vindicta cum
is, qui confesj et auctores tam inique sententia
supfurdant actu & q misfando om vitæ exitu
rtiam Ludovico XI regnante crederunt, qua
de & extant hi Valeriani xxiis.

Nec supi volute ignis impure & lictos
Medeus sigdem longo sermone profatus
astuit esse scelus, flammis et morte piandu.
mittaq; aduandis studio confingit, ut Anglos
sic sibi conciliat; sed paucis inde dieb;
colpus tabifico & spregitur ulere lictæ.
Alter in immundo & volute sercoz vitam
finyt: arguetat pluraq; in carcere fici
Criminis insontem pendenti lict puellam.
Sic & Calceponis, q consuit esse cemandam
pendula dum tonsor freat excrementu capill.
expirat, caput et gelida tollit cadaver
vresibat, ulnices sic pendunt crimine poenas.

Et quod vulgi supulat fidem, cum iam cadaver
depassy esset regis integrum puelle cor, atq;
illibatam inventum, ab eodem Valeriano
Parisiensi Theologo haditq; syonib;
Postremo mituit pirtas in morte puelle
in cinerem cunctos dum flamma & soluerat arte,
Illas cor labret venas, mirabile dictu,
Nec sinceræ animi tremant invidia serdem.
Albaq; tunc visa & igni prodit columba
et patere ætheros multis spectantib; orbis.